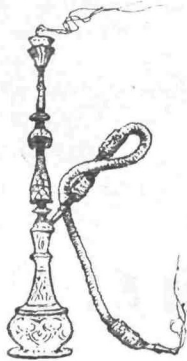

ΤΩΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ;

Ἱεροτραγωδία διαλογικὴ παίζομένη καθ' ἐκάστην καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1912.

ΑΤΑ τὸν πόλεμον ὅλα γίνονται ἄνω κάτω καὶ δὲν εἰμπορεῖ καὶ νὰ εὖρῃ τὸ δίκαιόν του. Ὁ γνήσιος Ρωμηὸς μὲ τὸν ναργιλὲν καὶ τὴν «ἀγκαζέ» ἐφημερίδα ἐγεινε νευρικός. Ἡ στάσις τῶν Βαλκανικῶν ἐναντίον τοῦ Τουρκικοῦ καθεστώτος ἀνέτρεψε τὰ πάντα. Καὶ συνεπῶς ὅλαι αἱ ἐν... στάσεις καὶ αἱ διαμαρτυρίαι διὰ κάθε παράχορδον καὶ ἀτοπον πνίγονται εἰς τὴν αἰωνίαν δικαιολογίαν ὅτι τώρα μὲ τὸν πόλεμον ἐπόμενον εἶναι νὰ συμβαίνουν καὶ παρατράγουδα. Αἱ κατωτέρω σκηναὶ ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ φυσικοῦ καὶ ὑπὸ σμίξανσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ: Ὁ ἑαυτός σας. — Ὅλοι οἱ ἄλλοι.

Σκηνὴ Α'.

Εἰς τὸ σπῆτι.

Ὁ Ἑαυτός σας (πρὸς τὴν ὑπηρετρίαν). Διατί, Βασίλω, ἔχεις ἀσκούπιστα;

Ἡ Υἱ. Ἐ, κύριε, τώρα μὲ τὸν πόλεμον... Μὴ γυρεύετε πολλὰ πράγματα καὶ σεῖς.

Σκηνὴ Β'.

Εἰς τὸν δρόμον.

Σὺς ξενοχιάζει ἕνας διαβάτης.

Ὁ Ε. Μὰ δὲν προσέχετε καθόλου, κύριε;..

Ὁ Ἀλλος. Τώρα μὲ τὸν πόλεμον, στραβοπατήματα κυττάζεις;

Σκηνὴ Γ'.

Εἰς τὸ καφενέιον.

Ὁ Ἑαυτός σας βλέπει ἐπιπλέονταν εἰς τὸν ἀχνίζοντα καφὲν ποῦ εἰς ἔφερεν ὁ ὑπηρετὴς μίαν... μυῖαν.

Ὁ Ε. (πρὸς τὸ γκαρσόνι). Μὰ τί κατάπταις εἶνε αὕτη; Μυῖγα ξεματιστὴ μοῦ ἔφερες νὰ πιῶ;

Τὸ γκαρσόνι (Μεθ' ὑψίτης περιφρονήσεως). Τώρα μὲ τὸν πόλεμον; Ψύλλους στά ἄχνη γυρεύεις.

Ὁ Ε. — Ὡστε, μυῖγες θέλεις νὰ γυρεύω;

Σκηνὴ Δ'.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Ὁ Ἑαυτός σας περιμένει τὸ φαγητόν, τὸ ὁποῖον πρὸ ἡμισείας ὥρας παρήγγειλε. Ἀντὶ νὰ ἔλθῃ τὸ φαγητόν, σὺς ἔρχεται ἕνα ποτήρι στὸ κεφάλι γεμῖτο νερὸ ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ ὑπηρετοῦ.

Ὁ Ε. (περιλουόμενος). Ζῶν, ποῦ ἔχεις τὰ μάτια σου;

Ὁ ὑπηρετὴς. Τώρα μὲ τὸν πόλεμον, κύριε, βασιλεὺς λογαριασμὸ τί γίνεται;

Σκηνὴ Ε'.

Καθ' ὁδόν.

Ὁ Ε. (Πρὸς τὸν ὀφειλέτην σας). — Αὐτὰ ποῦ μοῦ χρωστᾷς, δὲν μοῦ λές, πότε ἐπὶ τέλους θὰ μοῦ τὰ δώτῃς;

Ὁ Ὄφ. Τώρα μὲ τὸν πόλεμον λεπτὰ περιμένεις; Ληθμονεῖς τὸ δικαιοστάσιον;

Σκηνὴ ΣΤ'.

Εἰς τὸ Ζάππειον.

Συναντᾷτε τὴν φίλην σας, δι' ἣν ἐδώσατε ὅλην τὴν ψυχὴν σας καὶ μέγα μέρος τῆς περιουσίας σας, μὲ ἕνα ἄλλον κύριον εἰς τὸ βάθος ἀποκέντρου δειροστοχίας, περὶ λύχνων ἀφάς.

Ὁ Ε. (Πρὸς τὴν ἄπιστον). Φρόσω, ποιὸς εἶνε αὐτός; Τί θέλεις ἐπὶ ἐδῶ αὐτὴν τὴν ὄραν;

Ἡ ἄπιστος. Καθήμεν καὶ σὺ, τώρα μὲ τὸν πόλεμον; Ἡῶρες τὴν εὐκαιρίαν νὰ θυμώσῃς....

Σκηνὴ Ζ'.

Πρὸ τῆς θύρας.

Καθ' ἣν στιγμὴν εἰσέρχεται ὁ Ἑαυτός σας εἰς τὸ σπῆτι σας τὴν νύκτα, συναντᾷ ἕν πατριζόν ὑποκείμενον μὲ ἕνα δέμα ὑπὸ μάλης.

Ὁ Ε. — (Ἐνῷ θέτετε αὐτομάτως τὴν χεῖρα εἰς τὸ ὀπιθεν θυλάκιον τοῦ πανταλονίου σας). Ποιὸς εἶσαι σὺ; Τί ζητᾷς ἐδῶ;

Ὁ λωποδύτης. Τώρα, βλέπεις, μὲ τὸ πόλεμον, Κύριος... Μὰ κουβέρτα πῆρα... λίγα πράγματα.... Καί... τρέπεται εἰς φυγὴν.

Σκηνὴ Η'.

Εἰς τὴν ἄμαξαν.

Ὁ Ε. (Πρὸς τὸν ἀμαξηλάτην τοῦ μονίπλου, ἐνῷ τοῦ δίδετε μίαν δραχμὴν.) Δός μου τὰ ρέττα.

Ὁ ἀμαξίας. Ρέττα;... Τώρα μὲ τὸν πόλεμον... λιγότεραν βλέπεις τὰ ἀμάξια καὶ ἀκριβέιαν ἢ κοῦρσες.

Ὁ Ε. — Μὰ ἐκάμαμε δύο βήματα μόλις...

Ὁ Ἀμ. — Τέτοιες περιπτώσεις ποῦ θὰ τῆς βροῦμε ἄλλη φορὰ, ἀφεντικό;

Σκηνὴ Θ'.

Εἰς τὸ κουρεῖον.

Ὁ κουρεὺς σὺς κόβει ἀνηλεῶς, ὅπως δὲν κόβει οὔτε ὁ Τουρκαλβανὸς εἰς τὰ Ἑπειρωτικὰ χωρία.

Ὁ Ε. Σὰν πολλὰς μπριζόλες μοῦ κόβεις σήμερον.

Ὁ Κ. Τώρα μὲ τὸν πόλεμον; Ἡ συγκίνησις βλέπετε... Ἐχὼ ἀδελφὸ στὸ Μπιζάνι...

Σκηνὴ Ι'.

Εἰς τὸ Τράμ.

Περιμένει ὁ Ἑαυτός σας τὸ τράμ τοῦ Βοτανικοῦ, ἀπὸ ἡμισείας ὥρας. Ἐπὶ τέλους ἐμφανίζεται ταλαντευόμενον εἰς τὸν κατήφορον. Κάννεις νεῦμα διὰ νὰ σταθῇ... Αὐτὸ περνᾷ χωρὶς νὰ σταματήσῃ. Εἰς ἐπιμετρον εἶνε καὶ ἀδειανόν.

Ὁ Ε. (Πρὸς τὸν ὀδηγὸν τοῦ κατρακυλοῦντος τράμ). Στάσου! Τράμ... στάσου.

Ὁ ὀδηγός, (ἀπομακρυνόμενος θριαμβευτικῶς) ἀπὸ τὸ τράμ μειδίων. «Τώρα μὲ τὸν πόλεμον, στάσι γυρεύεις; Θὰ περάσῃ κι' ἄλλο. Γιαβάς, Γιαβάς...»

Σκηνή ΙΑ'.

Εἰς τὸ ραφεῖον.

Ὁ Ε. (Πρὸς τὸν ἀπερίσκεπτον καὶ ἐπιλήθμονα ράπτην.) Μὰ τί ρούχα εἶνε αὐτά; Ὁ γιὰ κίς ψηλός, τὸ πανταλόνι κοντό, τὸ γελέκο πλατύ... Ἐπειτα τσέπες ἀπ' ἔξω, σοὺ τὸ εἶπα ρητῶς, ἐγὼ δὲν θέλω...

Ὁ ράπτης... Ἐ, τώρα μὲ τὸν πόλεμο... ἐπιτρέπονται καὶ μερικὰ λάθη

Μερικὰ λάθη = γελωτοποιήεις τοῦ ἀτόμου σου.

Σκηνή.... ἀ παιδία

(Εὐτυχῶς μὴ ἀποτελοῦσα κανόνα.)

Ὁ εἰδοπράκτωρ τοῦ περιοδικικοῦ παρουσιάζων ἀπὸ δεξιῶν πληρωμῆς πρὸς ἐξόφλησιν.

Ὁ δυνδρουμπιῆς. (Ἐπιτρέφων τὴν δυστυχισμένην ἀπόδειξιν.) Τώρα μὲ τὸν πόλεμο;

Ὁ εἰδπ. Μὰ τὸ φύλλον ἐκδίδεται τακτικά. Ἐχομεν τὰ ἴδια ἔξοδα...

Ὁ δυνδρ. Ὅχι τώρα ἔλα, μετὰ τὸν πόλεμον. Ἡ ἀπόδειξις πληρωμῆς ἀφορᾷ τό... παρελθόν ἔτος, ὅτε οὔτε ἰδέα κἂν ὑπῆρχε Βαλκανικῆς συμμαχίας. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἱστορία ἀναφέρει καὶ παράδειγμα τριακονταετοῦς πολέμου, ὁ διαχειριστὴς τοῦ περιοδικικοῦ δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ ὅτι ὑπῆρξε καὶ Ἰώβ.

Σκηνή... ἀλλεπάλληλος.

καὶ ὅχι φεύ! τελευταία.

«Ἐόσια». (Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα.) Ὁ πόλεμος θὰ ἐξακολουθήσῃ. Βεβαιούται ὅτι ἡ Ἀδριανοπούλις θὰ ἀντιταθῇ ἐπὶ ἐξ τοῦλάχιστον μηνῶς ἀκόμῃ.

Ἡ αὐλαία πίπτει τὸ βράδυ διὰ νὰ σηκωθῇ τὸ πρωῒ.

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ὁ κ. Γ. Στρατήγης, ὅστις διὰ σειρᾶς ἐμπνευμένων καὶ μεγαλοστόμων ποιημάτων ἐπαξίως ἔμνησε τὸν ἐνεστώτα πόλεμον καὶ θὰ τὸν ἔμνησῃ, κατακτιδὼν τὸν τίτιον ἐθνικοῦ ποιητοῦ, ἀρχεται τακτικῆς σπουδασίας ἐν τῇ «Πανακοθήκῃ» διὰ τοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ παρόντος τεύχους δημοσιευμένου ὥρασιον ποιήματος, γραφέντος ἐπίτηδες διὰ τὴν «Πανακοθήκην» ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ναυμαχίᾳ τῆς 5 Ἰανουαρίου.

★

Καθὰ ἀνγγελλαμεν, ἀπεβίωσαν ἐν Παρισίοις ἐκ στηθάγχης ὁ διάσημος στρατιωτικὸς ζωγράφος Ἐδουάρδος Meille. Ἦνεν αὐτός, ὅστις μετὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870 ἐγένετο ὁ παρὴγορος ζωγράφος μὲ τοὺς ὑπερῶχους πίνακάς του, ὡς οἱ «Νικηταί» καὶ ἄλλα ἀριστοτεχνήματα. Δεκαοκταετὴς μόλις, ἦτο γνωστός, ἔδρασε δὲ εἰς ἡλικίαν 20 ἐτῶν. Ἐξωγράφισεν ὅσα ἡ ὀξύθυρος αὐτοῦ καὶ ἡ παρατηρητικότης του προσέθηκεν εἰς τὰς ἀντιλήψεις τῆς ὀδυνηρᾶς ἥτις, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑπερσηφαιῆς διὰ τὴν ἀτομικὴν γενναίτητα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀκριβῶς ἐξακρατηρίσθη ὡς θαυμαστὴ ἡ ἥτις τῶν Γάλλων κατὰ τὸν πόλεμον ἐκείνον.

Ἐξέθηκεν διὰ πρῶτην φορὰν εἰς τὸ Σαλὸν τοῦ 1867 μίαν γυναικα ἐργαστηρίου τοῦ διδασκάλου του Μεσσονιέ. Τὸ ἀριστοτεχνικὸν αὐτοῦ εἶνε οἱ «Νικηταί». Παριστιανὲς τὰς διαρπαγὰς ὡς διέπραττεν ὁ Γερμανικὸς στρατός. Ὅταν ἐστάλη εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ 1872 ἀπεκλείσθη, ὡς ἐκ τοῦ θέματος, ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ ἐλλανόδικος ἐπιτροπὴ ἀπένευμεν εἰς τὸν πίνακα μετᾶλλον.

Ἄλλα ἔργα του εἶνε ἡ «Υποχώρησις» (1873), «Ἐφοδος τοῦ ἐννιάτου συντάγματος τῶν θωρακοφόρων εἰς Morsbronne» (1874), «Τὸ παρελθόνον σύνταγμα» (1875), «Ἐν κατοπιεῦσει» (1876), «Χαιρετισμὸς πρὸς τοὺς τραυματίας» (1877), «Ὁ Βοναπάρτης ἐν Αἰγύπτῳ» (1878), «Ἡ ἄμυνα τοῦ Σαμπαῦ» (1879), «Ἡ διανομὴ τῶν οὐμαίων» (1881), «Ἐφοδος τοῦ ἀ συντάγματος τῶν Οὐσσόρων» (1888), (μονοῦσιον τοῦ Λουξεμβούργου), «Ἡ πυροβολοχία» (1890), «Τὰ θέματα τοῦ καθήκοντος» (Μονοῦσιον Λουξεμβούργου), «Μάχη ἐξωθεν τῶν Παρισίων», «Παρέλασις Γερμανῶν τραυματιῶν», «Ἡ μεραρχία Vincendium καὶ Bizerte» (πίνακες γινόμενοι κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Τυνιδος, ἥς μετέσχε), «Οἱ Κοζάκοι τοῦ Ἀταμάν». Ἐπίσης εἰργάσθη σειρὰν πινάκων κατὰ τὴν διαμονὴν του ἐν Ρωσσίᾳ παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Γ'. Ἐφιλοτέχνησε προσωπογρα-

φίαν τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας (γυν. βασιλέως) καὶ τοῦ δονκὸς τοῦ Κόντω.

Ἄλλα ἀριστοτεχνήματά του εἶνε τὸ «Ὅραμα» (1888) (Μονοῦσιον τοῦ Λουξεμβούργου). Οἱ στρατιῶται κοιμῶνται εἰς τὸ ὑπαιθρον κατὰ τάξεις καὶ βλέπουν ἐν ὀνείρῳ παρελθόντας τοὺς ἡρωϊκοὺς των προγόνους. Ἄλλα ἐξ ἐκεῖνων, τὰ ὅποια ἀποθανατίζουν ἕνα ζωγράφον, εἶνε ἡ «Ἐξοδος τῆς φρουρᾶς τῆς Οὐνίγκης τῷ 1814» (Μονοῦσιον Λουξεμβούργου). Τὰ 135 φωτοάσματα πλέον ἐκ τῆς πεινῆς καὶ τῶν στερήσεων, τὰ λείψανα τοῦ λόχου, ὅστις ἐπὶ δίμηνον ἐπολιορκήθη εἰς τὸ φρούριον ἐξέρχονται μὲ δίας τὰς τιμὰς, χωρετικῶς ἐνὶ εὐλαβῶς ὑπὸ τῶν τριᾶκοντα χιλιάδων Αὐστριακῶν, οἵτινες τὰ ἐπολιορκοῦν.

Ἀπὸ ἐτῶν ἀρῶν αὐτοῦ καὶ ποῦ ἐξωγράφισε. Ἐξετέλεσε ἐν τῷ μεταξὺ τοιοχογραφίας πολεμικὰς εἰς τὸ Πάνθεον καὶ τὸ Ἀμναρσείον τῶν Παρισίων. Ἐσχάτως εἶχε σχεδιάσει νέας στρατιωτικὰς στολὰς διὰ τῶν Γαλλικῶν στρατῶν. Με αὐτὰς ἐνεδύθησαν εἰδικοί λόχοι. Ἄλλ' ἡ κνωτομία δὲν ἤρρεσε καὶ αἱ γενόμεναι κρίσεις, αἱ κἄπως εἰρωνικαί, κατελύθησαν τὸν καλλιτέχνην, τοῦ ὁποίου ἔκτοτε ἡ νόσος ἐγένετο πλέον ἐπικίνδυνος. Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 64 ἐτῶν.

Ὁ Δεσπότης εἶχε λάβῃ τὸ Μεγα βραβεῖον εἰς τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν τῶν Παρισίων τοῦ 1889, διετέλεσε Πρόεδρος τῆς Ἐταιρείας τῶν Γάλλων καλλιτεχνῶν καὶ ἦτο μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

★

Ὡς γνωστὸν τὸ βραβεῖον Νομπέλ, ἐκ 200,000 φράγκων περίπου, ἀπενεμήθη ἑρῆτος εἰς τὸν Χάουπμαν.

Ἀπὸ τοῦ 1901 ὅτε ἰδρύθη μέχρι τοῦ 1912 τὸ βραβεῖον Νομπέλ ἀπενεμήθη εἰς τοὺς ἐξῆς μεγάλους συγγραφεῖς τοῦ κόσμου: Τῷ 1901 εἰς τὸν Σουεὶν Προυδὸμ, τῷ 1902 εἰς τὸν Θεόδωρον Μόνσεν, τῷ 1903 εἰς τὸν Βιεροντίερε Βιόρσον, τῷ 1904 ἐξ ἡμισείας εἰς τὸν Φρενδερίκον Μιστρὰλ καὶ Ζοζὲ Ἐσπερερά, τῷ 1905 εἰς τὸν Ἐρρίκον Σιέγκεβιτς, τῷ 1906 εἰς τὸν Ζοζὲ Καρδοῦτσι, τῷ 1907 εἰς τὸν Ρονδωγάρο Κίππλινγκ, τῷ 1908 εἰς τὸν Ροδόλφον Ἐϊκεν, τῷ 1909 εἰς τὴν Σέλιμα Ἀδγκερλεφ, τῷ 1910 εἰς τὸν Παῦλον Χαίτσε καὶ τῷ 1911 εἰς τὸν Μαίτερλικ.

★

15 καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις ἐν Παρισίοις ἤνοιξαν, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ σπουδαιότεραι εἶνε αἱ ἐξῆς: